Ч. 214. Неділя 6 жовтня (23 вересня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краевого сойму. — Справа угоди. — Австрия а Росия.

Вчерашне засідане краевого сойму розпочало ся пізнійше задля того, що посли взяли участь в богослуженях відправлюваних з нагоди іменин Є. В. Цісаря. З між поставлених внесень заслугує на увагу внесене пос. Любомирского про конечність охорони від нещасть пожарів. Бесідник вніс: „Поручає ся краевому Видїлови, щоби перевів студиї над способами охорони від пожарів і щоби утворив в тій цїли постійний комітет знатоків і інтересованих і предложив соймови проєкт заведеня примусової асекурациї і успішного приміненя инших способів поборюваня нещасть пожарів". Відослано то внесенє до краевого Видїлу яко до комісиї. Дальше принято в першім читаню звіт краевого Видїлу в справі вилученя присілка Підманастирок з громади Грицівка і присілка Березів середний з Березова вижного, і утвореня з них окремих адміністрацийних громад. Рівнож принято в першім читаню: внесенє краевого Видїлу о дозвіл повітовій репрезентациї в Турцї побирати в 1908 р. висші повітові додатки, внесенє буджетової комісиї в справі признаня надвижки доходів краевого банку за 1906 р., внесенє тоїж комісиї в справі будови будинку на поміщене керамічної і нафтової досьвідної стациї при львівскій політехнїцї, в справі побільшеня персоналу краевого меліорацийного бюра, в справі зміни статута урядників краевого зелїзничого бюра, в справі признаня в дорозї ласки заосмотреня бувшому стороживи соймового будинку, внесенє комісиї краевого господарства о прискорене реґуляциї Верещиці і в справі зачисленя місточка Ґлоґова до місцевостий обнятих законом з 3. липня 1896. В. кр. з. ч. 51. Опісля приступлено до дальшої дискусиї над ловецким законом і принято параґрафи до включно 60.

При кінци засіданя пос. кн. Чарторискій, предсідатель комісиї шкільної, відповів на інтерпеляцию пос. Олесницкого, що шкільна комісия займалась і внесенями о засноване руских ґімназий і представить вислід своїх ухвал соймови разом з ухвалами що до заснованя прочих нових шкіл середних з внесенем о передане тих справ радї шкільній краевій.

Вечірне засідане було присьвячене виключно законови ловецкому. Ухвалено з деякими змінами всї параграфи закона до кінця, а п. Маршалок обіцяв внести той закон до третого читаня на одвім з найблизших засідань. Нинїшне засідане назначено на 10 год. рано.

Угорске бюро кореспонденцийне подає з Будапешту такі вісти про справу угоди: Вчера перед полуднем відбули австрийскі міністри окремі наради, а відтак зійшли ся на спільну конференцию, в котрій взяли участь всї члени угорского кабінету з вимком міністра торговлї Кошута і секретарі державві Шеренї, Мерані і Попович, дальше австрийскі міністри і секцийні шефи Реслер і Зігґард. В часї від 2½ до 5 години була перерва нарад. — По полудни відбули ся в угорскій президиї кабінету насамперед окремі конференциї міністрів австрийских і угорских, котрі тревали до 7-ої години вечером, по чім міністри зійшли ся на спільну нараду і радили до години 9·15. На підставі пороблених предложень обох правительств пробовано на ново дійти до вдоволяючого вирівнаня. Однако ті проби не повели ся і наради будуть вести ся виві дальше. — Приватно доносять з Будапешту, що вечером не було ще вісти о рішучім рішеню справи угоди. Одна з вечірних часописий пише, що оба президенти міністрів удадуть ся в недїлю до Цісаря на авдиенцию.

Крім російского міністра заграничних справ, Ізвольского, загостив до Відня — як ми вже доносили — вел. кн. Володимир Александрович, царский стрий, котрий нераз виявляв великий вплив на справи російского цар-

---

5)

НА МАНІВЦЯХ.

(З норвежского — Йони Лїя).

(Дальше).

— Так, пане Форлянд. Здаєть ся менї тілько, що ті самі складові части находимо всюди: в морскій водї, при побережах, де не єсть море занечищене відпливами. На кождий спосіб можна на тім щось будувати.

— Трохи з того ще жартую, пане доктор — замітив Фасте горячо — але числю на вас. Ви уміли так знаменито перевести справу шпиталя, що не сумніваю ся, що коли схочете, зумієте бути дуже помічні і в нашій спілцї. Задачию акцийного товариства було би викуплене цїлої прибережної „коси" і устроєнє на ній всього, що може становити першорядну лічничу місцевість. Отже розумію під тим крім купелів: готель, комунікацийні удогіднення і т. ин.

Лікар почав голосно сьміяти ся.

— Бачу, — сказав вкінци — що молодий інжинїр і лікар ріжнять ся лише фахом, але думають однако. Коли я сюди прибув, мав я повну голову дуже подібних плянів. Години самітної їзди настроюють до роздумуваня і позваляють богато уявляти собі. До побаченя, панно Сольві. Виджу, що не боїте ся і сонця, бо парасолька лежить на лавочцї, а ви стоїте в повній спецї і сьвітлї сонця.

— Маю такий великий капелюх...

— Горяча буде дорога по тім поросї. А стережіть ся, аби не засипав очий! — крикнув ще, вихиляючи ся з повоза, котрий рушив вже був з місця.

Сольві стояла хвильку на місци непорушно. Нагле немов би очнулла з прикрої задуми і побігла на сходи до комнати матери.

Пані Форлянд сиділа при столику, занята читанем листу від Агнїшки, молодшої дочки, тимчасової учительки в Соґи, у пастора Феєра.

Завісила паличку на фотели, в котрім майже губила ся єї згорблена і дрібна стать.

Сольві станула в дверях.

— До побаченя, мамо! Так, можете менї вірити, рішить ся вкінци на пастора.

— Ей, ей! Що ти говориш, моя дитино! Звідки тобі то до голови прийшло? Такий старець!

— Відчуваю то в листї, мамо. Не називає єго вже пастором, лише по назвици. А відтак та замітка о добрім контрактї, який саме приходство заключило з молочарем.

— Дуже зле, дуже погано з твоєї сторони, Сольві!.. Мала би віддавати ся за старця?

Сольві дивно засьміяла ся.

— Іменно, тілько за старця. Борони нас Боже віддати ся без чувства за чоловіка молодого, а тим більше залюбленого, хорошого. Подумайте лиш, мамо, як страшно мусїла би бідна терпіти, говорячи неправду!

— Не люблю навіть думати о тих річах, Сольві. В послідних часах ти дуже огірчена. Справдї не знаю, що тобі властиво?

— Нічого, мамо! Що до мене була би я дуже вдоволена, поселяючись на приходстві, в товаристві якогось мохнатого пастора, вравдиво старого як спорохнавілий пень. Я чулась би тодї як в старій церкви, доглядала би єго, того честного мужа і без гріху жила з ним до гробу. Такого не потреба обманювати, можна совістно сповняти всї обовязки. Вже перед кількома лїтами я мала намір стати доглядачкою хорих. Коли дівчина скінчить двайцять кілька літ і має хороше становище учительки у пастора або касиєрки в конторі, тодї не приходить їй до голови любовні гадки, бо то річи вичеркнені з єї житя. Єї власнє достоїньство не позваляє їй думати о тім, а давних мрій велить випирати ся. Хто би о них памятав. Пані пасторова — дуже поважане становище! Мене разила тілько все їда пістна і молочна, якою треба вдоволяти ся.

— Встидай ся, Сольві, жартувати!

— Отже до побаченя, мамо, а не сїдайте коло вікна.

Поцїлувала матїр кріпко і сердечно, відтак зникла в дверях.

Пані Форлянд сиділа з усьміхом на лици і широко отвертими очима, мов би не хотїла піддати ся вражінию послідних слів старшої дочки. По хвили взяла в руки фотоґрафічний альбом, що лежав на комоді.

Агнїшка! Яке прекрасне, миле сотворінє, коли кінчила пятий рік! А та дванайцятьлїтна... Тут мала шістнайцять і була при першім причастию в чорній шовковій одежи, яку дістала від пані Морк, властительки суконного склепу. Виглядає як русалка, легка, повна принади і простоти. Тодї залюбила ся в Петрі

ства, а перед двома роками, коли в Росиї почали ся конституцийні змаганя і довели до внутрішних потрясень, домагав ся як найстрогійших способів для привереня ладу. Якнебудь внутрішні відносини Австриї розвивають ся зовсім инакше, як небудь ніхто не може згоджувати ся з таким способом привертаня ладу, якого уживають в Росиї, а всякий бажає, щоби й там вже настала конституцийна свобода, то мимо всего того дізнав представитель российского царства дуже гостинного принятя в Австриї, котра хоче удержувати приязні взаємини з сусідним царством.

В послідні́м десятилітю виробили ся сї приязні взаємини між обома сусідними державами, а внутрішні події российскі не вплинули на їх зміну. Народи Габсбурскої держави в переважній части части бажають також, щоби сей внутрішний розлад в сусіднім царстві закінчив ся повним торжеством конституцийної свободи, котра єдино може довести до внутрішного втихомиреня і ладу. Сего бажають і инші европейскі народи. Анґлія приміром не хотіла входити спершу у взаємини з Росиєю, а розвязане першої думи викликало навіть посеред анґлійского правительства виразне невдоволене, опісля таки Анґлія довела до порозуміня з Росиєю, котре відносить ся до азийских і всхідно-европейских питань. Так само радикальна Франция удержує союз з Росиєю, а холодні відносини, які тревали між Берлином а Петербургом, поправили ся головно за впливом в. кн. Володимира і єго жени меклембурскої княжни. Отже всюди, хоч не згоджують ся з системою управи в Росиї, бажають довести до приязних взаємин з российским царством, а то тим більше зрозуміле що до Габсбурскої монархії, котра о межу сусідує з Росиєю. Були часи протягом довголітного пановання цісаря Франц Йосифа, що між обома державами настало було велике заостренє, котре могло спровадити поважні наслідки, однако та гроза переминула а тепер витворили ся взаємини подібні, які були перед столітєм. Тепер також зрозуміли австрийскі і российскі державні мужі, що балканьске питанє вимагає не розладу а порозуміня і обопільного діланя. Побут румуньского короля у Відни під ту пору вказує на те, що наради, які вели ся між дипльоматами обох великих в балканьскій справі, були великої ваги і що они забирають ся рішучо до діланя, щоби раз довести до ладу на Балканї. Побут в. кн. Володимира і міністра Ізвольского у Відни завершив ту акцию, яку розпочали европейскі володарі і їх державні мужі літом. Дотеперішна діяльність европейских держав а іменно Габсбурскої монархії і Росиї не осягнули на Балканї певних успіхів. Проґрама мірцштеґска викликала у населеня македоньского надії на автономію і визволене з під кормиги турецкої, а Туреччина знов добачила в тім змаганє поділу османьского царства і тому опирала ся рішучо всяким реформам. Тепер почнуть европейскі держави на основі обдуманих у Відни способів нову діяльність, щоби ввести лад в Македонії і на Балканї. Чи то поведе ся їм скоро осягнути і чи Туреччина покаже ся прихильною тим змаганям, покаже найблизша будучність.

Новинки.

Львів, дня 5-го жовтня 1907.

— **Іменованя.** Є. В. Цісар іменував професора ґімн. Франца Йосафа у Львові, Володислава Боярского, директором польскої ґімназиї в Перемишли, і професора тої-ж ґімназиї, Стан. Ґолїньского, директором ґімназиї в Перемишли-Засяню, обох з днем 1 вересня с. р. — Є. В. Цісар надав старостам Йосифови Рудзкому в Хшанові і Антонови Шидловскому в Скалатї титул і характер радників Намістництва з увільненєм від такси.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** іменувала заступниками учителїв в середних школах: З Пасовича в V ґімн. у Львові, Ів. Мадляржа, Ф. Соколовского і Ів. Бобіна в ґімн. в Стрию, М. Кохмана в ґім. Бродах, Т. Войтуня в ґім. в Сяноцї, Юл. Онофра в рускій ґім. в Перемишли, Ром. Коберского і Руд. Сольона в польскій ґім. в Тернополи, Ів. Ґрухалу і Йос. Скочиляса в II реальній школї у Львові, Йос. Хмеля в реальній шк. в Ярославі: — перенесла заступників учителїв в середних школах: Ад. Ямполера з Сокаля до ґімн. в Золочеві, Ант. Розмуса з IV до V ґім. у Львові, дра Ів. Меруновича з III до VII ґім. у Львові, Ів. Сиручка з Ясла і Вікт. Базановского з Горлиць до Сянока, Фел. Червіньского з Сянока до філії польскої ґімн. в Тернополи, Зиґ. Баса з реальної школи в Тернополи до реальної школи в Снятинї, Йос. Каняка з реальн. шк. в Снятинї до ґімн в Вадовицях і Альфр. Бржечку з II ґім. у Львові до мужеской учительской семинариї в Тернополи

— **Письменні іспити** під надзором кандидатів учительского званя в ґімназиях і реальних школах, та кандидаток того-ж званя в женьских лїцеях, відбудуть ся у Львові в днях 25 і 26 с.м. почім наступлять устні іспити. Кандидати і кандидатки, що хотять в тім реченци приступити до іспиту, мають повідомити про се дирекцию іспитової комісиї найпізнїйше до дня 19 с. м.

— **Дрібні вісти.** На онодїшнім засїданю міскої ради у Львові ухвалено будову приходства при церкві сьв. Петра і Павла коштом 35.000 корон. — До львівскої полїциї насиїло повідомлене з Будапешту, що звідтам утекли 2 банкирі, Людв. Ріш і Макс Фішер, допустивши ся дефравдациї на суму поверх 200 тисяч корон. — При ул. Клепарівскій у Львові вистрілив до себе в самоубийчім намірі Зиґмунт Шалаєвич, студент медицини, родом з Росиї. Перевезено его в безнадїйнім станї до шпиталю. — В присїлку Погоки коло Тенетиск равского повіту згоріли онодї 3 селяньскі загороди. Шкода виносить 3.100 К і не була обезпечена. — На зелїзнім шляху Суха Маків знайдено тіло переїханого поїздом 17-лїтного Якова Ґрубера, кельнера з зелїзничої реставрациї в Сухій. — В Хшанові згоріла шопа міщанина Брожка а в ній погиб 8-лїтний его синок. — В провінциї Тексас, в півнїчній Америцї, запала ся одна копальня, причім погибло 130 робітників. — Давидови Хіллеви із Щирця вкрадено оногди перстїнь з брилянтами і годинник вартости 1200 К. — Др. Марґулїес доніс львівскій полїциї в іменн свого шурина Копеля Карифа, торговельника деревом в Чорткові, що той же одержав перед кількома днями лист з Мадриду від якогось незнаного єму чоловіка (без сумнїву галицкого жида мантїя), котрий представивши єму, що сидить у вязници, просить его о викупно куфра, в котрім знаходить ся 900.000 франків.

— **Репертоар руского народного театру.** у Львові під дирекциєю Йос. Стадника. (В сали „Яд Харузім" при ул. Бернштайна. Початок о 7 годині вечером). — В недїлю 6 с. м. пополудневе представлене о годині $3^1/_2$ „Запорожець за Дунаєм" народна оперета в 3 дїях Артемовского; розпічне „На сіножати" народна оперета Яновской. — Ві второк 8 с. м. другий раз „Фавст" опера в 5 дїях а 6 відслонах Ґунода. — В четвер 10 с. м. „Вона" конкурсова драма в 4 дїях Осиповича. — В суботу 12 с. м. „Жиди" сензацийна штука в 4 дїях Чирікова. — Цїни місць: Крісло I-рядне 2 Корони, II-рядне Корона 1·50, III-рядне К 1·20. Партер 80 с. Для селян, учеників і войска 50 с. Крісла бальконові К 1·50, дальші 1 К. Програми при касї 20 с. — Білети продають ся в книгарнї Тов. ім. Шевченка (ул. Театральна), а в недїлї і сьвята на „Рускій Бесїдї" Ринок ч. 16,

---

Кельсберґ, котрий був керманичем і гордив ся новими еполєтами. Подобав ся тодї дївчатам, стрункий, хороший двайцятьпятилїтний хлопець з буйним волосєм.

І Сольві, здоровій, сильній, пречудно збудованій нїчо не можна закинути — жите бє їй з очий і з цїлої стати. Правдивий пучок рожи на всїх дитинячих фотоґрафіях. Аж тамтогорічна менше удачна для неї. Бо й станула так поважно з тою рукою в кишени, без нїякого усьміху, мов анґел жалоби.

— Змінили ся часи, Фасте — промовила старушка до сина, котрий увійшов саме з лицем червоним від сонця і покритим каплями поту: — дївчата вже не мають давної терпеливости і готові до бунту кождої хвилї.

— Що часи змінили ся, самі, мамо, бачите і можете то повтаряти до волї, хоч нїколи не відгадете, анї сягнете, як далеко... Так, так, в тім не помилю ся. Потік в огороді при найнизшім станї води, а то мусить бути без сумнїву найнизший стан — має ще спад сорок один центиметрів, т. є. одна і одна третина стопи. Я найшов навіть слїди, здаєть ся водного млина, а бодай водного колеса з давних часів, котрі сьвідчать, що ту силу колись вже спожиткoвано.

— Може; однако мусїла бути й причина, задля котрої покинено готові устроєня.

— Незручність, мамо, і недостача знаня, одним словом: духова нужда Перед десятьма, пятнайцятьма лїтами було то просте селяньске господарство. Для нас вистане, мамо, що в нашім огороді маємо майже половину того хорошого спаду. Решту можна математично вичислити.

— Коли би дїйстно мало то яку хочби найменшу вартість, не полишено би нам спокійно нї дому, нї огорода.

— То, мамо, зависить всьо від погляду. Коли би ви візвали всїх таксаторів міста і велїли їм оцїнювати — всї як один муж порішать одноголосно, потрясаючи поважно головами, що то всьо не варте торби січки! Але я, я, мамо, говорю що иншого! І то лиш до вас, виключно до вас, бо дуже бажаю зробити вам приємність! Отже поваряю: я найшов жилу золота в нашім огороді!

— Жилу золота? Ох, Боже, чи ти, сину, зійшов з розуму?

— Розумію під тим вартість нашої річки.

— То лиш вода, Фасте; нїчого більше, лише вода. Ох, мій хлопче, гадай тверезо: то лише вода.

— Видите, мамо, уявіть собі одну нитку. Нитки суть чейже не тільки до шитя. Отже злучені нитки дають сильний шнурок і корабельну линву. А коли при помочи відповідних средств получимо силя потоків, всїх малих потоків в тій долинї, утворилась би велика сила спаду води, котра може порушати всьо, чого місто запотребує: електричні мотори... одним словом... не виявлю поки що моїх плянів, але то річи важні і несподівані. Коли би селяни поміркували, що мають золото в силї своїх потоків, вскорі змінилось би наше положенє, а я чейже хочу яко винахідник мати щось за винахід — щось менї належить ся! Отже я хотів вам, мамо, зробити нинї лише приємність, збудити трохи надії у вашім серци в лїпші часи і лїпші условя житя. То всьо прийде, мамо, прийде вскорі. Ще будете мешкати в хорошій віллї, а коли схочете, можете мати і в містї мешкане в мурованім домі.

— Але не вложиш в то гроший, які ти дістав від вуйка Йоеля? — спитала старушка з непокоєм.

— Не журіть ся тим, мамо, не журіть ся цїлком. Пан директор то мудра голова, досьвідний, обачний. Аж дивно, що то всьо змістить ся в звичайній маломіскій голові! Го, го! Знає він, що значить купелеве заведенє, знає, що суть річи, котрі треба рішати скоро, заки їх представить ся публично.

Вийшов з комнати посвистуючи.

Панї Форлянд піднесла ся поволи з фотелю і сильно опираючись на палици, посувала ся крок за кроком до дверий, аж станула на порозї сусїдної комнатки. Всьо, що Фасте говорив з таким пересьвідченєм, з тою непохитною вірою великого чоловіка, огненними буквами крутило ся перед еї очима. Умів він говорити, крутити людям голови, як говорила Сольві, але... чи то правда?... Добре, що еї не було, коли прийшов; певно відповіла би єму знов остро і прийшло би до виміни прикрих слів. Сольві має острий язик, а Фасте...

(Дальше буде).

1 поверх. В день представленя від год. 5 вечером отворена каса театру.

— **Убийство.** З Немирова доносять: До арештів тамошного пов. суду відставила оноді жандармерия селянина Івана Тимчишина під замітом злочину убийства. Тимчишин посварив ся зі своїм сусідом Василем Клебаном і почав з ним битись. Серед бійки ударив Клебана так сильно ножем в околицю серця, що той на місци сконав.

— **Паруюча сталь.** З Льондона доносять до берлиньских дневників: На однім з кружляків анґлійской фльоти треба було вивертїти отвір в плиті панцирної вежі. Один з поручників впав на гадку, щоби се зробити при помочи електрики. Під впливом величезного горяча плита в короткім часї стопила ся, а корабельна залога придивляла ся цікаво інтересному експериментови. На другий день майже всї люди з залоги, що придивляли ся тій роботі, були поражені якоюсь сліпотою. Їх лиця приняли краску брунатно-мідяну. Богато моряків мусїли перенести до шпиталю, а побоюють ся, що деякі з них стратять зовсїм зір. Навіть у тих моряків, що находили ся в найдальших кутах кружляка, запримічено сильні забуреня зору. Лікарі здогадують ся, що пароване стали викликало тоті незвичайні явища.

— **Хто єсть Тоселлї?** Як звістно, бувша саска королева, пізнїйша ґрафиня Монтіньозо, віддала ся в Льондонї за італїяньского музика Енріка Тоселлї. Що у ґрафинї Монтіньозо, як то по нашому каже ся, не всї дами, то здасть бути певною річию. Бо поминувши вже то, що она свого часу покинула мужа й дїти та поїхала в сьвіт з учителем своїх дїтий, Жіроном, але тепер ще старій бабі, що має 37 лїт, захотїло ся віддати ся за 24-лїтного молодця. Дивнїйша річ, що тому молодцеви сподобала ся стара баба. Хтож він той Тоселлї? Один фльорентиньский музик так розповідає про молодця, котрий завдяки свому дивному подружу став тепер славний на весь сьвіт, славнїйший як би був став своїм артизмом: Родина Тоселлїв — каже згаданий музик — лиш мало знана у Фльоренциї. Батько Енріка, проф. Тоселлї, єсть учителем чужих язиків при державній технїчній школї при ул. Сан Карльо. Він родом з Піємонту і мешкає вже від многих лїт у Фльоренциї та єсть свояком майора Тоселлї, котрий свого часу погиб в Африцї у війнї кольоніяльній. Молодий Тоселлї учив ся музики під проводом такого учителя як Альберто де Люка, що єсть учеником маестра Сконтріна. Контрапункту учив ся у славного Мартонї'го в болоньскім лїцею. Був то многонадійний молодий пяніст. Одного разу грав на дворі італїяньской королевої Марґарети і зискав собі велику похвалу. Тодї то почав він їздити по Америцї і давати концерти, але італїяньскі ґазети не писали тодї нїчого о его концертах. Минувшого року виступив він у Фльоренциї в концертї і тодї представлено его ґрафини Монтіньозо, котра хотїла познакомити ся з ним, кажучи, що его гра зробила на неї велике вражінє. Молодий Тоселлї, котрому тепер 24 лїт, єсть поки що для штуки більше нїчого як лиш „многонадійний“. Хоч з него й добрий пяніст, то яко композитор не написав нїчого, що мало би дїйстно якусь вартість. Єго імя не було доси у Фльоренциї так знане, як тепер по его дивнім подружу, котрого всї розумно мислячі люди не похваляють. Яко артист не буде Тоселлї мати з того подружа великого хісна. (До того треба додати, що після вістий деяких ґазет Тоселлї мав одержати завізванє з Америки, щоби вибирав ся в артистичну подорож, але під услівєм, що буде виступати разом зі своєю женою. — *Ред.*). Ґрафиня Монтіньозо, котра спершу тїшила ся великою симпатиєю і котрій віддавано тут почесть мимо єї авантури з Жіроном, стратила тепер богато на своїй повазї а публика уважає єї що найменше за каприсну даму, коли не за авантурницю гіршого рода. Тоселлї яко артист єсть тут мало знаний і кромі кількох приятелїв не має більшого знакомства. Тут не вірять в то, щоби подруже, заключене в Льондонї, було тут важне, бо Італїя єсть католицка і доси ще нема тут розводів. Для широких мас подруже се буде нїчим иншим як лиш конкубінатом — житєм на віру.

— **Риби, що впали з дощем.** З Туреччини доносять до „Petit Parisien“ про незвичайний випадок, який стверджено коло села Зарови, 30 кільометрів від міста Селаня. Над тою околицею лютила ся страшна, небувала злива, що тревала майже годину. На другий день люди побачили на дорогах і полях богато риб. Селяни, налякані тим незвичайним явищем, не хотїли власним очам вірити і думали, що то дїло нечистих духів. Але коли пересьвідчили ся, що се справдїшні риби, почали їх збирати цїлими масами. Зібрали 12.000 кільоґрамів здорових риб. Були переважно ще живі, а важили від 50 ґрамів до 16 кільоґрамів. Нема сумніву, що се морска труба принесла риби. Перейшла вона певно над морем і викинула воду з рибами на 20 кільометрів під Заровою.

— **Вінчанє під водою.** Як звістно, американьскі богачі, для котрих звичайний, нормальний спосіб житя занадто нудний, видумують всїлякі дивацтва, иноді сполучені з величезними коштами, щоби лише сотворити собі нове жерело вражінь та розкоші. От за кілька днів, як доносять американьскі ґазети, відбуде ся в Ню-Йорку вінчанє якогось Юрия Фермана з панною Альбертою Мічель, вінчанє незвичайне тим, що вся церемонїя наступить 14 метрів під водою, іменно на днї ню-йорскої акварії. Молода пара, весїльні гостї і протестантский пастор прийдуть в купелевих костюмах, причім дружки будуть перебрані за русалки... По вінчаню наступить живий образ, іменно божок Нептун зложить молодим супругам желаня. Сей помисл так подобав ся Американцям, що до его аранжерів зголосило ся 27 молодих пар з просьбою, аби їх вінчанє могло відбути ся рівночасно при тій самій декорациї. Ориґінальність справдї американьска, та дивно лише, що протестантский сьвященик бере участь в тій комедиї.

— **Новий анґлїйский войсковий бальон.** Льондоньскі часописи доносять: Новий войсковий бальон „Nulli secundus“, котрого будову скінчено перед кількома днями в Альдершот, відбув на пробу двогодинну проїздку. При тій нагоді роблено досьвіди з ріжними новими улїпшенями. Новий сей бальон заосмотрено в полотняні крила, котрі розвинено, як тільки виплив з галї на вільний воздух. З заду бальона було видко також полотняний дашок, що пригадував хвіст птиці. Всї ті улїпшеня мають усунути або бодай утруднити обертанє і хитанє бальона. В передній части уміщено два аероплани, щоби улекшити пiдниманє і опаданє. При лагіднім вітрі бальон долетів аж до Кемберлї в ґрафстві Суррей, роблячи 20 анґлїйских миль на годину, а відтак з тою самою швидкостию вернув на то саме місце. Перед опущенем на землю бальон виконав у воздусї ще кілька труднїйших еволюций. Спускаючись, задержав ся кільканайцять центиметрів від землї майже без руху, почім піонїри втягнули его до галї.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня 4 жовтня:** Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 11·60 до 11·80; жито 10·60 до 10·80; овес 6·80 до 7·—; ячмінь пашний 7·— до 7·50; ячмінь броварний 8·— до 8·50; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до вареня 9·50 до 10·—; вика 0·— до 0·—; бобик 6·— до 6·20; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 65·— до 75·—; конюшина біла 45·— до 55·—; конюшина шведська 65·— до 75·—; тимотка —·— до —·—.

Телеґрами.

Відень 5 жовтня. Міністри рільництва Аверсперґ і Даранїй, користаючи з нагоди переговорів угодових, обговорили також обширно справу перекрадання рогатої худоби із Сербії через Босну ва віденьский торг. В справі слїдства в сій справі і евентуального енерґічного зарядженя прийшло межи обома міністрами до повного порозуміня.

Париж 5 жовтня. В розмові з редактором „Petit Parisien“ заявив російский міністер скарбу Коковцев, що его побут у Франциї має виключно характер подорожи для розривки а гостина у президента міністрів Кальйода мала виключно лиш характер чемности і єсть без всякого значіня політичного.

Париж 5 жовтня. Нинї перед полуднем видалено звідси Іґлезияса, проводиря одної з іспаньских партий, котрий прибув до Парижа, щоби виголосити відчит против іспаньско-францускогo походу до Марокка.

Петербург 5 жовтня. При виборах виборцїв другого степеня вибрано 66 умірних, 42 з правицї і крайної правицї, 33 з лївицї і 6 безпартийних.

Льондон 5 жовтня. До Бюра Райтера доносять з Калькути про великі розрухи і демонстрациї минувшого четверга. В розрухах взяли участь студенти і товпа, котрі займили місця на дахах і обкидали камінєм і цеглами трамваї і прохожих. Богато возів трамваєвих ушкоджено. Значне число осіб ранено. Ранених єсть 40 полїцаїв.

Льондон 5 жовтня. В копальни вугля коло Больтону урвала ся вінда; 9 робітників, що спускали ся кошем до копальнї, убило ся на місци.

Буенос-Аірес 5 жовтня. В провінциї Корієнтес вибуха революция. Кілька осіб убито, богато зранено.

Тегеран 5 жовтня. Як зачувати, шах підписав вчера конституцию.

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні Б. Лоянського під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).